

Voorwoord

R. Baljon *

Het is tweede paasdag. Het is mooi weer en ik heb in aanloop naar deze dagen het weer in de gaten gehouden of mooi genoeg is om te gaan barbecueën met het gezin. Ik heb besloten om dat maar niet te gaan doen, want in de loop van die middag werd regen voorspeld en dan valt het hele etentje letterlijk en figuurlijk in het water. In de brandwondencentra betekent dat een rustigere avond dan wanneer er wel volop gebarbecueed gaat worden. Want het gebeurt nog steeds dat er ongevallen gebeuren die vaak te wijten zijn aan stomiteiten als spiritus op het vuur gooien. De schade, met name bij nieuwsgierig toekijkende kinderen, is enorm. We moeten dit dus voorkomen. Preventie heet dat. In een maatschappij waar de zorgkosten verder toenemen. Waar de zorgvraag gaat toenemen. Waar de zelfredzaamheid middels participatie dient toe te nemen. In die maatschappij dienen we ook meer aandacht te schenken aan preventie.

De huidige gezondheidszorg is veel te veel gericht op reparatie en te weinig op voorkomen van schade. Laatst hoorde ik een tuinder spreken op een congres en hij gaf aan dat je middels de juiste voeding potentiële kankercellen kan elimineren. Zelf ben ik verantwoordelijk voor een mobiele screening van 55-plussers op visusproblemen middels OOGbussen. Meer dan 30% heeft verminderde visus en die groep is gestaag stijgende. Daarmee stijgt ook hun zorgvraag en dus de zorgkosten voor de BV Nederland. Echter, financiering hiervoor is niet te vinden.

Ook de Nederlandse Brandwonden Stichting luidde de afgelopen week de noodklok. Een kwart van alle brandwondpatiënten in de drie brandwondencentra is jonger dan 5 jaar. Los van de enorme schade en ellende voor kind en ouders, zijn dit eveneens enorme kosten. Dat moeten we met z'n allen terugdringen. We repareren liever met hoge kosten, dan dat we voorkomen en we weten met z'n allen dat dat beter is dan genezen: ook voor onze portemonnee van de collectieve lasten. Het probleem is natuurlijk dat de zorg verantwoordelijk is voor de reparatie. Dat is vaak het moment dat de patiënt zich presenteert bij de zorgverlener. Wie moet zich dan bezig houden met de preventie? Er is per slot nog geen zorgvraag, dus wie is daar verantwoordelijk voor? Natuurlijk de mens zelf, maar wie zorgt dan dat de mens zijn/haar gedrag gaat veranderen om schade te voorkomen? Het blijft een lastige discussie.

Misschien is preventie ook wel een onderwerp voor het Wondplatform, die gelukkig recentelijk in een goede nieuwe structuur haar doorstart heeft gemaakt in een brede zorgvertegenwoordiging en onder aanvoering van

Iris van Bennekom. En Iris weet wat preventie is, want zij heeft ooit vanuit haar functie binnen VWS de eerste OOGbus voor Het Oogziekenhuis Rotterdam gelanceerd. Wellicht kan het platform vanuit die brede vertegenwoordiging de agenda op het gebied van preventie beïnvloeden.

Op de website van WCS Kenniscentrum Wondzorg vind je vele richtlijnen onder het kopje WondWiki. Recentelijk is daar de nieuwe richtlijn 'Veneuze pathologie' aan toegevoegd. De WCS Commissie Ulcus Cruris heeft daar een bijdrage aan geleverd.

Voor je ligt weer een mooie WCS Nieuws met een gevarieerd aanbod aan artikelen. Veel leesplezier en nogmaals: geen spiritus!!

* René Baljon,
voorzitter WCS Kenniscentrum Wondzorg

foto Paula Romijn

